

Fragmentació i confluència

Aquests dos conceptes, que estan tan de moda en la política catalana, han marcat les eleccions a Israel.

La fragmentació de l'arc parlamentari és conseqüència de la tradicional sobrerrepresentativitat del sistema electoral israelià i de l'existència de clivelles polítiques que s'encavallen: la religiosa, la ideològica, la comunitària.

En la propera Knesset, com en les anteriors, s'hi asseuran molts partits, que hauran de formar coalició per governar. Aquests pactes no garanteixen l'estabili-

tat i ja és habitual que cap govern esgoti la legislatura.

La confluència ha donat lloc a la creació de la Unió Sionista. Un procés que han emprès el que queda del Partit Laborista i el partit de Tzipi Livni per ser l'alternativa a Netanyahu. I la confluència ha estat l'estratègia de supervivència que ha donat lloc a la Llista Conjunta, la coalició dels tres partits que donen veu als àrabs d'Israel. Si no ho feien, s'arriscaven a no superar el topall per obtenir representació parlamentària.

EDUARD SOLER I LECHA

COORDINADOR DE RECERCA DEL CIDOB

